

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Parallela Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 1. Admiranda Galliae Cisalpinæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

quæ nihil aut parùm ad rem præsentem facit.

Distinctiùs, & clariùs Sirmondus nullum discrimen statuit inter Urbicarias, atque Suburbicarias regiones, atque ita dictas esse putat quòd Vicario vrbs Romæ subiicerentur, seu *subessent vrbs Vicario*, videlicet Latium, Tuscia & Umbria, Picenum, Valeria, Samnium, Apulia & Calabria, Lucania cum Brutiis, Sicilia, Sardinia, Corsica, numero decem: cùm aliæ 7. Vicarium Italiæ agnoscerent; quòd probat aliquot locis ex Codice Theodosiano, quibus addes quod apud scriptores de limitibus, Tuscia non semel Suburbicaria dicitur, quam vocem dum decurtare nititur Gutherius, iis accensendus est quibus Conia est pro Ciconia. Hinc Symmacho lib. 3. Epist. 13. *Spoletum Suburbanitas nostra* dicitur: & Sicilia actiõne 7. in Verrem *Suburbanitas huiusce Prouinciæ*, & Floro lib. 3. cap. 19. *quodammodo Suburbana Prouincia*.

ANNONARIÆ dictæ sunt feracissimæ quædam regiones, vt Picenum, de cuius fertilitate suprâ inuimus: item & Tuscia Annonaria dicta fuit; videlicet pars eius circa Florentiam. Quòd & *Umbriam* Annonariam dictam esse velit idem Gutherius viris eruditissimis displicet, nec vllò in loco, quod sciam, reperiet. Sic Tusciæ pars illa Suburbicaria non erat, & Vicario Italiæ subiecta, & ad discrimen Urbicariæ partis appellata est Annonaria, vt factum erat in Piceno.

CAPVT DECIMVM QVARTVM.

De mirandis locis Italiæ antiqûæ.

§. I. *Admiranda Galliæ Cisalpinæ.*

LAcvs iuxta Eridanum aquâ calidâ feruet, & odorem tam tetrum exhalat, vt armentis aquandis inutilis sit, & aues etiam superuolantes enecet. *Aristoteles in admirandis Auscultationibus.*

Circa Venetos (malè vulgò Venetias legitur) admirandum contingit. Cùm innumerabiles eorum regionem Gracculorum myriades deuastent, ferunt incolas sub eorum aduentum ad confinia omnis generis frugum spargere semina, & velut Diuum donaria proiicere; quibus degustatis Gracculi velut hostium incurfu mox superuenturo subsistunt. *Idem eodem loci.*

In Patauinorum aquis calidis (Aponi aquas intelligit) herbae nascuntur. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

Contra Timauum amnem Insula parua in mari est cum fontibus calidis, qui pariter cum aestu maris crescunt, atque minuuntur. *Idem Plinius loco citato.*

Iuxta eundem Fl. Timauum duo luci sunt, quorum alter facer est Iunoni Argiux, alius Iunoni Ætolæ, in quibus feræ ita mansuescunt ut lupi versentur cum ceruis, & accedentium hominum manus demulceant. *Strabo libro quinto.*

In Italiæ lacu qui Benbenachus dicitur (lege *Benacus*) Insula est cultoribus habitata, atque arboribus domesticis confita, quæ fluitans hinc inde circumfertur, ventis impellentibus. *Sotionis Græci Scriptoris Fragmentum de fluminum, fontium, & lacuum admirandis.*

In Lario lacu Addua fluuius, in Verbano Ticinus, in Benaco Mincius, in Seuino Ollius, multorum millium transitu hospites suas tantum, nec largiores quàm intulere aquas euehant. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

Fons in Larium lacum influit, qui ter in die, statis auctibus, & diminutionibus crescit, decrescitque; cuius miraculi causam auctor refundit in spiritum inclusum terræ visceribus, subinde emergentem. *Plinius iunior testis auctoritatis, & loci Dominus, lib. 4. Epistolâ ultimâ.*

Plinius secundus eius auctoris auunculus cap. 103. libri 2. ait singulis horis intumescere atque subsidere.

Ad eundem lacum Larium ager peramicenus, ad quem Ciconia non permeant: sicut nec octauum circa lapidem ab eo, immensa alioqui finitimo Insubrium tractu examina Gracculorum, Mone-dularumque. *Plinius lib. 10. cap. 29.*

Fons Padi mediis diebus æstiuis, velut interquiescens semper aret. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

In Agro Mutinensi Insula fluctuans visitur. *Idem lib. 2. cap. 95.*

In eodem Agro erumpit ignis statis Vulcani diebus. *Idem Plinius eodem lib. cap. 107.*

In eodem Agro Mutinensi, duo montes inter se concurrerunt, crepitu maximo assultantes, recedentesque, inter eos flammâ, fumoque in cælum exeunte: interdum spectante è viâ Æmiliâ magnâ Equitum Ro. familiarum (*aliter famulorum*) & viatorum multitudine. Inueni hoc in voluminibus Hetruscæ disciplinæ.